

Fran en tid da allt var gryning.
Den tid som människobarn glömt.
Som en gyttja fran urtids famn.
En tid ingen kan, en tid utan namn.

I grottans djup ni legat da.
När trollfolk i vildmarken steg.
Da var ni i talen fa.
Da mitt folk gick ytans väg.

En svart hemlighet i forntids skygga.
Dold i glömska nu stenen läro mej.
Om trollkungens krig mot en giftig sugga.
Ty stenen viska den ljuga ej.

Ur sanningens källa jag tar min dödssup.
Den fylla mina lungor, den fylla min trut.
Ur sanningens källa, dunkel och djup.